

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quid prosit baptismus cum fide accedentibus. Quid dimittitur in baptismo
iustis. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Aug. in cap.
27. l. de fide
ad Petrum.*

*Epist. ad Bo-
nifacium
Epis. in fine
1077. 2.*

Matth. 25.

sufficit fides ecclesie sine sacramēto: quia si absq;
baptismo fuerint defuncti, etiā cum deferuntur ad
baptismū dānabuntur, sicut multis sanctorū au-
toritatibus comprobatur. Ad q̄ hoc vnum suffi-
ciat. Aug. ait. Firmissime tene, paruulos qui vel in
uteris matrum viuere incipiunt & ibi moriuntur,
vel de matribus nati sine sacramento baptismi de
hoc seculo transeunt, eterno supplicio puniendos:
qa et si ppriæ actionis peccata nō habuerunt, ori-
ginale tamē peccatum traxerunt carnali concupi-
scētiae cōceptione. Et sicut paruuli, qui sine bap-
tismo moriuntur, infidelium ascribuntur numero:
ita qui baptizantur, fideles dicuntur: qui à fidelīū
cōsortio nō separantur, cū orat ecclesia pro fide-
libus defunctis. Fideles ergo sunt nō, ppter virtutē,
sed fidei sacramentū. Vnde Aug. Paruulū et si non-
dum fides illa, quæ etiā in credentium voluntate
consistit, iam tamen fidei ipsius sacramentum, i.
baptismus, fidelem facit: sicut credere responde-
tur, ita etiam fidelis vocatur, nō rem ipsam mente
annuendo, sed ipsius rei percipiendo sacramentū.

Quid profit baptismus his qui cum fide accedunt.

Solet etiā quæri de illis, qui iā sanctificati spiritu,
cum fide & charitate ad baptismū accedunt, quid
eis cōferat baptismus? Nihil n. eis videtur praesta-
re, cum per fidē & contritionē iam remissis peccatis
iustificati sunt. Ad quod sane dici pōt, eos qui-
dem per fidē & contritionem iustificatos, i. à ma-
cula peccati purgatos, & à debito eterne pœnæ ab-
solutos, tamen adhuc teneri satisfactione tempo-
rali, qua pœnitētes ligantur in ecclesia. Cum a. ba-
ptismum percipiunt, & à peccatis si quæ interim
post conuersionem contraxerunt, mundantur, &
ab exteriori satisfactione absoluuntur: & adiutrix
gratia omnisq; virtus in eo augetur, vt vere nou⁹
homo tunc dici possit, Fomes quoq; peccati in eo
amplius debilitatur. Ideo Hier. dicit, q̄ fides quæ
fide-

fideles facit in aquis baptismi datur vel nutritur: quia non habenti aliquando ibi datur, & iam habenti ut plenius habeat datur: sic & de alijs intelligendum est. Qui ergo mundus accedit, ibi fit mundior, & omni habenti ibi amplius datur. Quod vero omnis exterior satisfactio ibi relaxetur, Amb. ostendit super illum locum. sine poenitentia sunt dona Dei & vocatio dicens. Gratia Dei in baptismo non requirit gemitum vel platum vel aliquod opus: sed & omnia gratis condonat. Quod quidem de exteriori gemitu vel platu accipiendum est. Nam sine interiore nemo adultus renouatur: sed exteriores satisfactiones & afflictiones, sc. sordes poenitentium, ibi dimittuntur. Multum ergo confert baptismus, etiam iam per fidem iustificato: quia accedens ad baptismum, quasi ramus a columba porratur in arcam: qui ante intus erat iudicio Dei, sed nunc etiam iudicio Ecclesie intus est. Cum vero in baptismo peccatum deleatur, & satisfactio exterior non imputetur: queritur cur penalitas cui pro peccato addicti sumus, non tollatur: Hoc ideo tradunt fieri sancti, quia si a pena homines per baptismum liberarentur, ipsam putarent baptismi premium pretium, non aeternum regnum. Ideo soluto reatu peccati, temporalis poena tamen manet: ut illa vita studiosius quaeratur, quae erit a poenis omnibus aliena. Ideo etiam manet, ut sit fideli & certandi materia, & vincendi occasio: qui non vinceret si non pugnaret, nec pugnaret si in baptismo fieret immortalis.

Cuius rei baptismus, qui datur iam iusto, sit sacramentum. G

Si queritur, Cuius rei baptismus ille sit sacramentum, qui datur iam iusto? Dicimus sacramentum esse & rei quae praecessit, i. remissionis ante per fidem datam, & remissionis temporalis poenis siue peccati si habetur, si quod interim committitur, & nouitatis ac omnis gratiae ibi praestitae. Omnis etenim rei signum est, cuius causa est. Nec mireris rem aliquando precedere

Ad Ro. 11. d

Amb. ad l. lud. cap. 11.

ad Rom. in commenta-

7 ut tom 5.

Gen. 8. b

Ca. 24. Isid.

li. 1. de summo bono.